

VAN KUNSTJE NAAR KUNST: DE STREEPJESCODE VAN MONIKA BUCH

Monika Buch maakt schilderijen van strookjes papier..., maar eerst iets anders. Toen ik als achttienjarige bewust met moderne kunst geconfronteerd werd, was mijn reactie: geklieder met verf en gepruts door mensen zonder talent en opleiding. Later kwam ik tot de ontdekking dat veel van de door mij afgewezen kunstenaars wel degelijk goed konden tekenen. Maar zij zochten naar nieuwe uitdrukkingmogelijkheden, iets waar ik toen nog niet rijp voor was. Ik was blijven steken in de kunstopvatting die tot ongeveer 1900 vele eeuwen opgeld deed: een schilderij moest op zijn minst natuurgetrouw zijn en het onderwerp "pittoresk"..., dan was het een mooi schilderij. Heel kort door de bocht uitgedrukt, maar het geeft de algemene opvatting wel een beetje weer.

Figuur 1

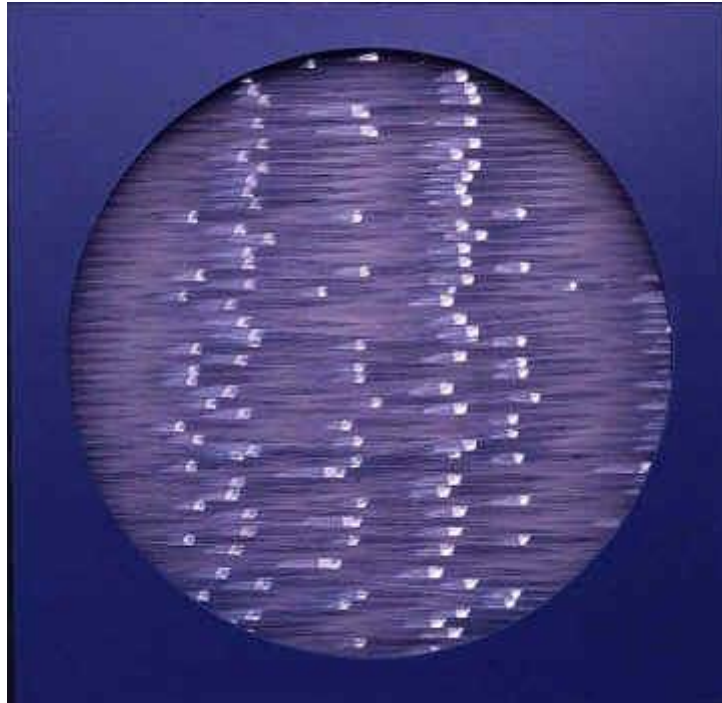
Het is merkwaardig dat een kunstenaar als Escher heel zijn leven niet van deze opvatting losgekomen is. Uit zijn brieven en uit persoonlijke gesprekken geef ik hier enige voorbeelden.

Hij stuurde mij een catalogus bij een tentoonstelling van 22 Nederlandse kunstenaars en krabbelde op de omslag: "Wat zeg je van deze kolder? Schande! Gooi het maar weg na inzage."

Zijn verwijt was vooral gericht tegen het gebrek aan vakmanschap van veel moderne kunstenaars. "Het zijn klodderaars die zomaar wat doen". Ze zijn stapelgek. Het is het sprookje van de nieuwe kleren van de keizer. Als de kunsthandel er iets in ziet wordt het gepousseerd en de idioten kopen het voor veel

geld."

Zelfs het werk van Vasarely dat in onze ogen toch niet zo ver van Eschers werk af stond, vond hij "zielloos en arm. Die man steelt ideeën van anderen en biedt het aftreksel aan als kunst."

Figuur 2

Zou het nieuwe werk van Monika Buch door hem ook zo negatief beoordeeld zijn? Over haar opleiding en werk vindt U genoeg in de GALERIJ op deze site. De afgelopen jaren heeft zij zich verdiept in het werken met gekleurde stroken papier, waarmee ze een grote veelvormigheid van schilderijen samenstelde.

Figuur 3

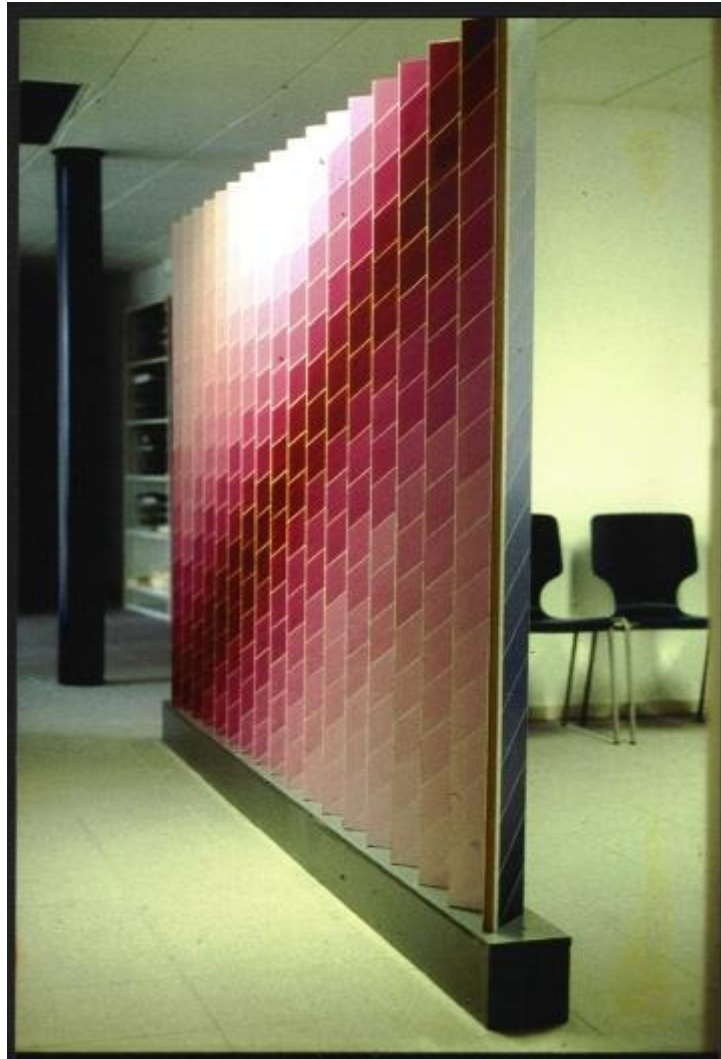
De techniek is eenvoudig. Eerst worden op een groot vel tekenpapier met acrylverf aaneensluitende banen van verschillende kleuren aangebracht. Daarna wordt het papier (loodrecht op de kleurbanen) in smalle stroken gesneden (zie figuur 4). Een tweede blad papier wordt op dezelfde manier behandeld, waarbij banen van andere kleuren gebruikt worden. Deze kleuren kunnen sterk contrasterend zijn met die op het eerste blad.

Figuur 4. Monika Buch in haar atelier.

Daarna worden de uitgesneden banen tegen elkaar gelegd, om en om van de twee verschillende bladen. Dan worden de banen zó verschoven ,dat een patroon ontstaat, dat haar voor ogen stond.

Er zijn natuurlijk heel wat variaties mogelijk zowel in de kleuren, de snijrichting, het aantal verschillende gekleurde bladen dat wordt gebruikt, enz.

Figuur 5. Wand in het Gezondheidscentrum in Maarsse (1999)

Verder wisselt ook het materiaal waarop geschilderd wordt: dunne stroken hout, katoenen banden, metalen stroken, enzovoort. Ik denk toch dat Escher dit vernuftige spel van vorm en kleur gewaardeerd zou hebben.

Figuur 6